

המבקש:

- נגד -

המשיבה:

החלטה בבקשה להארכת מועד להגשת בקשה לקיום דיון נוסף

1. המבקש הינו שחקן כדורגל והמשיבה קבוצת כדורגל.
2. המבקש הגיש תביעה לחיוב הקבוצה לשלם לו סך של 109,000 ש"ח.
3. ביום 30.12.24 ניתן פסק הבוררות ע"י הבורר עו"ד [REDACTED]. בפסק הבוררות נקבע כי הקבוצה תשלם לשחקן סך של 17,250 ש"ח ותמציא לו תלושי שכר. כפי שעולה מבקשת השחקן להארכת מועד להגשת בקשה לדיון נוסף - ובכל אופן לא נטען אחרת - פסק הבוררות הועבר לצדדים ביום 30.12.24 - בו ניתן.
4. ביום 27.1.25 הגיש השחקן בקשה לקיום דיון נוסף וכן בקשה להארכת מועד להגשת הבקשה לקיום דיון נוסף. יצויין כי האגרה שולמה רק מספר ימים לאחר מכן.
5. סעיף 8 רישא לתקנון המוסד לבוררות וגישור קובע כדלקמן:

בכפוף לתשלום אגרת בקשה בסכום שייקבע על ידי המזכירות, רשאי כל בעל דין להגיש בקשה ליו"ר המוסד לקיים דיון נוסף.

בסעיף האמור אין קביעה מהי התקופה בה ניתן להגיש בקשה לקיום דיון נוסף. יחד עם זאת, ביום 30.6.24 ניתנה בתיק בוררות 21/22 - 2 החלטה הקובעת כי המועד להגשת דיון נוסף הינו 15 יום מהמועד בו נמסר פסק הבוררות. החלטה זו פורסמה באתר ההתאחדות מספר ימים לאחר שניתנה, תחת הכותרת: "החלטה בדבר המועד להגשת דיון נוסף". יצויין כי מרבית פסקי הבוררות והחלטות הביניים מתפרסמות באתר ההתאחדות ללא התייחסות לתוכן, ונזכר אך ורק מספר תיק הבוררות. לאור חשיבות החלטה זו הורתי על פירסומה תוך איזכור מפורש של תוכנה, כדי שלא יעלם ממי שמעיין באופן שוטף בפסקי הבוררות שמתפרסמים - כמו גם מי שמחפש מעת לעת החלטות בנושא מסויים - כי יש קביעה חד-משמעית לגבי התקופה בה ניתן להגיש בקשה לדיון נוסף.

- 1 אם כן, ההחלטה האמורה פורסמה כחצי שנה לפני מתן פסק הבוררות, תקופה שדי בה,
2 לתפיסתי, כדי לבסס את ההנחה כי תוכנה אמור להיות ידוע לכל העוסקים בתחום, ובכל אופן
3 היא זמינה ונגישה לכל מי שמבקש לברר האם ניתנה החלטה מחייבת בנושא זה.
4 6. לעניין זה נטען בבקשה להארכת מועד כדלקמן:
- 5 **כחלק מעבודתו השוטפת של הח"מ במשרד, נמצא כי פורסם פסק בוררות בתיק**
6 **12-21/22 (להלן: "פסק הבוררות בנושא מועדים") המורה על כך כי יש להגביל את**
7 **משך הזמן מעת המצאת פסק הבוררות להגשת הבקשה לד"נ עד 15 ימים. אולם,**
8 **הדבר לא פורסם ולא הובא לידיעתנו עד לאחר סיום עריכת הבקשה עצמה**
9 **(שהוגשה במקביל).**
- 10 7. יותר משמגולה טפח מכוסים שלושה טפחים ולא מונחת תשתית עובדתית מפורטת – לא כל שכן
11 נתמכת בתצהיר – מדוע הוגשה הבקשה באיחור. הטענה כי פסק הבוררות בתיק 12 – 21/22 "לא
12 פורסם" איננה נכונה ואם כך היה הדבר, הרי שהיה מקום לפרט כיצד הלכה זו "הובאה
13 לידיעתנו".
- 14 אם כן, לאור פרסום מפורט ומונגש של ההלכה בדבר המועד להגשת בקשה לדיון נוסף לא עומד
15 טעם טוב ומוברר לאי-עמידה במועד זה, אין בסיס לקבלת הבקשה להארכת מועד. כפי שהודגש
16 בהחלטה בתיק 12 – 21/22 – בהתבסס על פסיקות מוקדמות יותר בנושא זה, בהליכי בוררות
17 קיימת חשיבות יתרה בשמירת העקרונות של סופיות הדיון, ורק מטעמים טובים מאוד יש לחרוג
18 ממנו. לאחר שחלפו 15 יום ממסירת פסק הבוררות הפך זה לפסק בוררות חלוט בהיבט של קיום
19 דיון נוסף; שינוי "סטטוס" זה – תוך פגיעה באינטרס של הצד האחר – אפשרי רק אם קיימות
20 סיבות טובות לאי-עמידה במועד. אי-ידיעת התקופה או טעמים דומים אינם עוברים את הרף
21 הגבוה כאמור.
- 22 8. למעלה מהצורך ומבלי לגרוע מהאמור לעיל, בחנתי את הבקשה לקיום דיון נוסף והגעתי לכלל
23 מסקנה כי לא הונחה תשתית טיעונית לקבלתה. אפרט את טעמי בקצרה.
- 24 9. סעיף 8 לתקנון המוסד לבוררות וגישור קובע את התנאים לקבלת הבקשה לקיום דיון נוסף:
25 **סבר יו"ר המוסד לבוררות וגישור כי החלטת בורר עומדת בסתירה לפסיקה ו/או**
26 **החלטה קודמת שניתנה במוסד לבוררות וגישור, או שמפאת חשיבותה, קשיותה או**
27 **חידושה של הפסיקה ו/או ההחלטה שנפסקה בעניין, יש, לדעתו, מקום לדיון נוסף,**
28 **רשאי הוא להיענות לבקשה כאמור.**
- 29 המדובר בשתי קטגוריות של תנאים: הראשונה, היות פסק הבוררות נוגד פסקי בוררות אחרים
30 והשנייה, ההכרעה הינה בסוגיה עקרונית, שמפאת חשיבותה והאפשרות כי איננה נכונה, ראוי
31 לבחון אותה בהרכב מורחב של בוררים.
32 ונבחן אם מהבקשה עולה כי התקיימו התנאים הבאים.
- 33 10. אשר לקטגוריה הראשונה: בסעיף 2 לבקשה, הסעיף היחיד המתייחס לקטגוריה הראשונה, נטען
34 כדלקמן:
- 35 **פסק הבוררות שנתקבל למעשה גם סותר פסקי בוררות אחרים שניתנו במסגרת**
36 **טריבוניל הבוררות המכובד ולמעשה מבטלת כליל את ההנחה המוצדקת במשפט**

העבודה כי קיימת אחריות מוגברת על מעסיק ובפרט על קבוצת כדורגל בעת פציעת שחקן שלה במסגרת עבודתו אצלה.

הא ותו לא; המבקש לא מפנה לפסקי בוררות או פסקי דין אחרים ומסתפק באמירה כללית בלתי-מאוסמכת. מכיוון שכך, לא הונחה ולו תשתית מינמלית לקבלת הטענה ויש לדחותה. 11. אשר לקטגוריה השניה: קיימת פסיקה ענפה הדנה ברכיבי חלופה זו ובאלו מצבים יש להתיר קיום דיון נוסף. המדובר בשדה חרוש; דע עקא, המבקש כלל לא מתייחס בבקשתו לכללים שנקבעו ולשאלה האם טיעונו כנגד החלטת הבורר הינם במישור הטיעונים בבקשה מעין זו. למותר לציין כי כל המגיש בקשה לקיום דיון נוסף צריך להתכבד ולפרט לא רק את טענותיו כי הבורר שגה ברכיב (רכיבים) כזה או אחר בהחלטתו, אלא כי שגיאה (שגיאות) נטענת זו הינה בגדר עילה המצדיקה קיום נוסף והמקרה שבפנינו מגיע כדי אותם מקרים נדירים ויוצאי-דופן בהם יש לבחון את פסק הבוררות במסגרת דיון נוסף:

מי שמבקש לקיים דיון נוסף, צריך להרים את הנטל ולפרט בבקשתו מדוע יש מקום לקיים בעניינו דיון נוסף ולהצביע על החלופה המתקיימת בהחלטת הבורר והתנאים המצדיקים לבירור מחודש ועל ידי שלושה בוררים. דיון נוסף איננו "זכות", אלא "רשות"; מבחינה זו (ולא מהבחינה המהותית) הינו כבקשה למתן רשות ערעור: בשלב ראשון מוגשת בקשה לגבי עצם הצורך בקיום דיון נוסף ורק לאחר שהמבקש עובר רף זה, נידונים טענות הדיון הנוסף (בגדרים שהוגדרו בהחלטה בדבר קיום דיון נוסף). החלטה בבקשה לקיום דיון נוסף בתיק בוררות 117-22/23. פורסם באתר ההתאחדות.

12. בחינת טיעוני המבקש מובילה למסקנה חד-משמעית כי המדובר בטיעונים עירעוריים גרידא; בפתח בקשתו מונה המבקש את עיקרי משנתו וטוען כי "פסק הבוררות אינו עושה עימו צדק בלשון המעטה" וכי הבורר נמנע "מהכרעה מרכזית, והכרחית במחלוקת העיקרית בתיק או לכל הפחות תוך ניתוח משפטי שגוי, תוך השענות על חריג ופסיקה שמקורם בתחום דיני הנזיקין, מקום בו אין הצדקה לכך". בהמשך הבקשה תוהה המבקש האם הושגה "תוצאת צדק", "האם מכלול העובדות לעיל כשלעצמן, לא מוביל למסקנה חד משמעית ...? האם לא יותר נכון להסתכל על התמונה בכללותה ...?". לכך מוסיף המבקש טיעונים כגון: "... כבוד הבורר לא דחה ולא התייחס לנימוק העיקרי ...", "תמוה גם הקשר לפסיקה שצורפה לפסק הבוררות בעניין "אשם תורם" ...", "בחינה מחדש של אותן עובדות בפסק הבוררות, תוביל בהכרח למסקנה אחרת, ...".

הדברים שצוטטו לעיל מדברים בעד עצמם: המדובר בטענות לגבי נכונות שיקול דעת הבורר בקבלת הכרעה כזו או אחרת של הבורר, תמיהה האם ההכרעות צודקות, כמו גם טיעונים לגבי יישום הדין הקיים (בפרט לענין דוקטרינת האשם התורם בדיני חוזים). טענות המבקש אולי היו טובות לו ניתן היה להגיש ערעור על פסק הבוררות או לו היו נטענות במסגרת בקשה לביטול פסק הבוררות. ואולם, אין מקום לבחון את הטענות לגופן (אך לא אמנע מלציין כי גם לגופו של עניין לא מצאתי כי הינן משכנעות); ברור כי אין באף אחת מהן כדי לעלות לכדי טיעון תקף בעולם התוכן של בקשה לקיום דיון נוסף. גם אם הבורר שגה במסקנותיו המשפטיות (וכאמור רחוק אני מלסבור כך), הרי שמדובר בטעות שבשיקול הדעת הגודרת עצמה למישור ההכרעה בסכסוך שבין הצדדים ואין המדובר בטעות במישור הכללי-עקרוני.

- 1 13. טיעון מרכזי נוסף בטיעוני המבקש הינו כי "נמצאו פגמים רבים בפרוטוקול שבוצע באופן נסיוני
2 בטכנולוגיית AI". להבנתי מקומו של טיעון כזה הינו לפני הגשת הסיכומים או לכל היותר
3 בסיכומים, ולא במסגרת נסיון לתקוף את פסק הבוררות.
4 14. אם כן, גם אם הבקשה לקיום דיון נוסף היתה מוגשת במועד, לא היה מקום להעתר לה.
5 15. לאור התוצאה אליה הגעתי, נמנעתי מלהורות על קבלת תגובת המשיבה, כדי לחסוך בהוצאות
6 המשפטיות של המבקש. לו היתה מתבקשת תשובה, היו ההוצאות משולשות.
7 16. שכ"ט הבורר מועמד על סך של 1,500 ש"ח בתוספת מע"מ. המבקש ישא ביתרת שכר טרחת
8 הבורר בסך של 750 ש"ח בתוספת מע"מ, אשר ישולמו עד ליום 2.3.25.

9
10 ניתן היום, 10.2.25.

11
12
13 תגר עמיאל, עו"ד

14 בורר

15 יו"ר המוסד לבוררות וגישור